

Uittreksel uit het register der beraadslagingen van de Gemeenteraad**Aanwezig**

Lesia RADELICKI, *Voorzitster* ;
Jean SPINETTE, *Burgemeester* ;
Catherine MORENVILLE, Yasmina NEKHOUL, Francesco IAMMARINO, Saïd AHRUIL,
Catherine FRANCOIS, Loes SALOMEZ, *Schepenen* ;
Thierry VAN CAMPENHOUT, Hassan ASSILA, Myriem AMRANI, Suzanne RYVERS, Loïc
FRAITURE, Mohamed EL OUARIACHI, Narjisse AOUD, Marie-Lou BADIE, Samira
BENALLAL, Laurence CHIN, Guillaume DENEUMOSTIER, Xenia DUCULESCU, Marwan
HOBEIKA, Klara LEDROIT, Chloé LEROY, Mathias LOOZE, Danaé MICHAUX MAIMONE,
Anna MILOJKOWIC, *Gemeenteraadsleden* ;
Stéphanie BOSMANS, *w.d. Gemeentesecretaris*.

Verontschuldigd

Willem STEVENS, *Schepen* ;
Khalid MANSOURI, Elisa SACCO, Khalid TALBI, Christine WAIGNEIN, Celi RODRIGUEZ,
Mélanie VERROKEN, Yannis BAKHOUCHE, Janusz LINKOWSKI, *Gemeenteraadsleden* ;
Laurent PAMPFER, *Gemeentesecretaris*.

Zitting van 26.06.25

**#Onderwerp : Motie ingediend door de PTB-PVDA-fractie tegen de door de regering-Arizona
gewenste tijdsbeperking van de werkloosheidsuitkeringen,
gewijzigd door de lijst van de burgemeester en door de Ecolo Groen-groep. # (Aanvullend)**

Openbare zitting**Vergaderingen**

Motie ingediend door de fractie PTB-PVDA in de Gemeenteraad van Sint-Gillis tegen de beperking in de tijd van de werkloosheidsuitkering, zoals voorgesteld door de Arizona-regering

Overwegende:

1. dat de regering de wens heeft geuit om het recht op een werkloosheidsuitkering te beperken tot twee jaar en zo te besparen op het federale budget voor werkloosheidsverzekering; dat er een wetsontwerp "programmawet werk" werd ingediend door de Arizona-regering, dat er met name op gericht is om personen die al langer dan twee jaar werkloos zijn, d.w.z. meer dan 184.000 mensen in België volgens de verklaringen van de federale minister, uit te sluiten van de werkloosheidsverzekering;
2. dat het ontbreken van een formeel kader (geen Koninklijk Besluit, geen omzendbrief, geen FAQ) voor de aankondiging van de financiële compensatie die vanaf 2026 aan de OCMW's wordt toegekend, een klimaat van onzekerheid creëert en de aanwerving van extra personeel verhindert om de maatregel vanaf 1 januari 2026 uit te voeren;
3. dat de federale sociale zekerheid de solidariteit organiseert met werknemers die onvrijwillig hun baan hebben verloren en dat hun uitkering wordt betaald door de RVA, zonder beperking in de tijd voor zover de werkzoekende laat zien beschikbaar te zijn op de arbeidsmarkt, wat wordt gecontroleerd door de gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling;
4. dat vanuit macro-economisch oogpunt goede werkloosheidsvoorwaarden fungeren als ondergrens voor de loon- en arbeidsvoorwaarden die werkgevers op de arbeidsmarkt moeten kunnen bieden; en dat maatregelen om mensen uit te sluiten van werkloosheid, waar werkgeversorganisaties al decennialang voor ijveren, vooral bedoeld zijn om werknemers op de lange termijn te dwingen lagere loon- en arbeidsvoorwaarden te aanvaarden, waardoor de loon- en arbeidsvoorwaarden van de bevolking als geheel omlaag worden getrokken;
5. dat de regering van plan is om vooral de werknemers - op oneerlijke wijze - te laten opdraaien voor de begrotingsinspanningen, zonder echt iets te doen aan de enorme winsten van het kapitaal, terwijl ze er wel voor kiest om de defensiebudgetten aanzienlijk op te trekken;
6. dat de aangekondigde verhoging van het initiële compensatieplafond alleen ten goede zal komen aan mensen met een

inkomen boven (afhankelijk van het geval) zo'n € 3000 tot € 3400 bruto, en dat de versnelde en verhoogde degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen de mensen met de laagste inkomens daarentegen nog sterker zal benadelen, zonder dat die extra druk zich noodzakelijkerwijs zal vertalen in een snellere terugkeer naar werk, zoals verschillende studies over dit onderwerp al hebben aangetoond;

7. dat de afschaffing van de belastingverlaging voor de begunstigden van een werkloosheidsuitkering, zoals bepaald in het Arizona-regeerakkoord, volgens verschillende berekeningen en prognoses zal leiden tot een nettoverlies aan maandinkomen van zo'n honderd tot meer dan tweehonderd euro, waardoor met name alleenstaande begunstigden van een minimumuitkering onder de drempel van het leefloon terechtkomen;

8. dat de hervorming een risico van grotere onzekerheid met zich meebrengt voor vrouwen die, meer dan mannen, geconfronteerd worden met deeltijdbanen en loopbaanonderbrekingen, en daarom zullen lijden onder een toegenomen ongelijkheid in de degressiviteit van hun uitkeringen, met name vrouwen ouder dan 55, waardoor hun financiële onafhankelijkheid in gevaar komt;

9. dat de wet de gemeenten de opdracht geeft om via hun OCMW bij te dragen tot de toekenning van sociale bijstand (leefloon, equivalent leefloon, enz.) om al hun inwoners het recht op een menswaardig leven te garanderen; dat deze sociale bijstand residueel is bedoeld, d.w.z. dat het niet de bedoeling is dat het de federale verzekeringsmechanismen van de sociale zekerheid vervangt;

10. dat de uitsluiting van de begunstigden van een werkloosheidsuitkering niet van dien aard is hen te helpen of hun terugkeer naar de arbeidsmarkt te bevorderen, zoals blijkt uit talrijke wetenschappelijke studies of openbare verslagen; daarvoor dienen kwaliteitsvolle banen te worden gecreëerd en goede arbeids- en loonvoorwaarden te worden gegarandeerd voor de hele bevolking;

11. dat langdurig werkzoekenden statistisch gezien degenen zijn die het moeilijkst een baan vinden; dat de uitsluiting van werkloosheidsuitkeringen daarom vooral zou betekenen dat mensen die zich al in een onzekere situatie bevinden, nog kwetsbaarder worden doordat ze terugvallen op hetzij het OCMW, hetzij solidariteit binnen het gezin, hetzij zwartwerk, zonder sociale bescherming en met een verhoogd risico op uitbuiting;

12. dat het feit deze personen door te verwijzen naar de OCMW's niet alleen afbreuk zou doen aan de sociale rechten van de betrokkenen maar ook de nationale aard van de solidariteit jegens hen zou verbreken.

13. dat dergelijk verbreken van de nationale solidariteit een zware bijkomende last op de gemeenten en hun OCMW's zou leggen; die last zou bovendien nog groter zijn voor gemeenten waar, zoals in Sint-Gillis, de werkloosheid en bestaansonzekerheid het grootst zijn zonder dat zij daarvoor verantwoordelijk zijn;

14. dat volgens de studie van Vivalis.brussels van januari 2025, waarin een raming wordt gemaakt van het aandeel van de extra leeflonen die door de OCMW's moeten worden betaald, de bijkomende sociale bijstand en het vereiste personeel, de budgettaire impact 124 miljoen euro zou kunnen bedragen voor de Brusselse gemeenten, waarvan 6,9 miljoen euro voor Sint-Gillis; dat deze raming ongetwijfeld nog te laag is, aangezien ze uitgaat van de uitsluiting van 130.000 volledig vergoede werkzoekenden (waarvan ongeveer 2000 voor Sint-Gillis), en niet van 184.000 uitgesloten, zoals onlangs door de federale minister in zijn laatste nota werd aangegeven.

15. dat een overdracht naar de OCMW's tevens een drastische toename van de werklast maar ook toegenomen behoeften op het vlak van infrastructuur voor de OCMW's inhoudt; bovendien zou er een nieuw doelpubliek ontstaan (onder wie personen die al langer dan 5 jaar werkloos zijn) en zou de opvolging van de dossiers ingewikkelder worden, terwijl de plaatselijke entiteiten daarvoor niet over de nodige middelen beschikken;

16. dat de nota van de Federatie van Brusselse OCMW's aan de gewestelijke en federale formateurs en politieke onderhandelaars, stelt dat de uitsluitingsmaatregel 1633 personen zou treffen (werkzoekenden die al meer dan 2 jaar een werkloosheidsuitkering krijgen), goed voor een stijging met 78%, waarvan de kosten € 7.142.742 zouden kunnen bedragen voor de plaatselijke besturen;

17. dat deze kosten boven op de uitgestelde kosten als gevolg van de crisissen (covid-19, energiecrisis enz.) zouden komen, die vandaag al een impact hebben op de OCMW's zonder dat de dotatie vanwege de hogere bestuursniveaus werd verhoogd;

18. dat de OCMW's een nuttige bijdrage kunnen leveren om mensen weer aan het werk te krijgen via regelingen van het type artikel 60 en artikel 61, binnen de grenzen van de financiële middelen die de subsidiërende overheden hen toekennen om dit type regelingen te ontwikkelen;

19. dat de OCMW's en de gemeenten niet als taak hebben te worden ingezet om de tewerkstelling van langdurig werklozen te dwingen in 'banen' die niet garanderen dat ze volledige toegang krijgen tot een loon in overeenstemming met de barema's en tot alle sociale rechten, waardoor deze werkzoekenden niet uit de bestaansonzekerheid zouden geraken;

20. dat de doorverwijzing van langdurig werklozen naar de OCMW's ertoe zou leiden dat regelingen zoals artikel 60 in grote mate hun nut zouden verliezen, daar dergelijke doorverwijzing voor een aantal personen zou betekenen dat ze terechtkomen in een carrousel tussen sociale bijstand en de werkloosheidsverzekering;
21. dat het vrijstellingsmechanisme enkel zou worden toegekend aan werkzoekenden die een opleiding tot verpleegkundige volgen, waardoor de vrijstellingen beperkt zouden blijven tot het beroep van verpleegkundige, en laaggeschoolde werkzoekenden - die het grootste deel van de werkzoekenden in Brussel uitmaken - die bereid zijn een opleiding te volgen en een knelpuntberoep uit te voeren, waarvan er veel zijn in Brussel, ervan zouden worden uitgesloten;
22. dat andere door de regering beloofde maatregelen de situatie van de meest kwetsbare personen, de OCMW's en de gemeenten nog verder dreigen te verslechteren, zoals de afschaffing van de subsidie "Participatie en sociale activering", die het tot nu toe mogelijk maakte om kinderarmoede te bestrijden;
23. dat de "programmawet werk" nog niet is goedgekeurd, dat tal van politieke spelers, verenigingen en vakbonden zich mobiliseren om de wet in te trekken en dat het dus nog niet te laat is om de regering tot inkeer te brengen;
24. dat er in [oktober] in onze gemeente al een motie werd aangenomen die zich ook verzet tegen de maatregel om het recht op een werkloosheidsuitkering te beperken tot twee jaar (een maatregel die toen pas in de besprekingsfase op de agenda van de formateur van de regering stond) en dat we vandaag, gezien de bevestiging van dit voornemen, gelet op de ernst van de cijfers en gezien de urgentie, dit momentum en deze laatste kans moeten aangrijpen om ons verzet tegen de maatregel nogmaals te bevestigen;
De gemeenteraad van Sint-Gillis:

1. herbevestigt dat het cruciaal is om de volledige federale solidariteit te behouden wat betreft de schadevergoeding voor werkloosheidsrisico's;
2. herbevestigt gekant te zijn tegen een intrekking van de werkloosheidsuitkeringen na twee jaar actief zoeken naar werk en tegen elke verzwakking van de solidariteit die wordt georganiseerd op federaal niveau en binnen de sociale zekerheid;
3. herhaalt dat hij gekant is tegen de verarming van de bevolking, tegen het scheppen van goedkope banen voor langdurig werklozen en tegen de ruimere sociale dumping die daarvan het gevolg is;
4. vraagt het College van Burgemeester en Schepenen om deze motie te doen toekomen aan de federale regering, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de pers.

26 stemmers : 24 positieve stemmen, 2 onthoudingen.

Onthoudingen : Mathias LOOZE, Lesia RADELICKI.

De w.d. Gemeentesecretaris,

De Afgevaardigde Schepen,

Stéphanie BOSMANS

Jean SPINETTE